
Bilaga 5 Nedlagda deponier

Utställningsversion

1. Nedlagda deponier i Österåkers kommun

Enligt Naturvårdsverkets föreskrifter (2017:2) ska en avfallsplan innehålla uppgifter om nedlagda deponier dvs deponier som inte längre tillförs avfall eller som inte längre används för detta ändamål. För varje sådan deponi ska en bedömning av risken för olägenheter för människors hälsa eller miljön redovisas. Detta gäller för de deponier där kommunen varit verksamhetsägare såväl som för industrieponier. För de deponier där kommunen har varit verksamhetsutövare ska planen även innehålla uppgifter om planerade och vidtagna åtgärder sedan deponin lades ned för att förebygga olägenheter för människors hälsa eller miljön.

Med nedlagd deponi avses en deponi där alla åtgärder för utsläpps begränsning och kontroll efter deponins aktiva fas är avslutad. I den aktiva fasen ingår förutom driftfas även efterbehandlingsfasen. Efterbehandlingsfasen omfattar tiden för aktiva åtgärder för utsläpps begränsning och kontroll efter driftfasen, se vidare 3 d § förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

Nedlagda deponier kan också klassas som pågående miljöfarlig verksamhet och omfattas därmed av kap 9 i miljöbalken. Även om deponin är sluttäckt så pågår verksamhet så länge den påverkar omgivningen genom utläckage av miljöfarliga ämnen. För äldre upplag är bestämmelserna i miljöbalkens 10 kap om förorenad mark mera tillämpliga. Det finns nedlagda deponier som behöver ytterligare efterbehandling och då bedöms de inte som aktiva utan hanteras enligt MIFO-metodiken, som ett förorenat område enligt 10 kap i miljöbalken. Det innebär att tillsynsmyndigheten prioriterar arbetet med undersökningar och åtgärder utifrån lokaliseringen eller en översiktlig bedömning av miljörisken i jämförelse med annan förorenad mark.

I Österåkers kommun finns 18 identifierade nedlagda deponier och en deponi, Brännbacken, där sluttäkningsarbete pågår. Brännbackens deponi utgör inte en nedlagd deponi då deponin befinner sig i den aktiva fasen. Dock är den inkluderad i denna sammanställning av deponier då den utgör en pågående miljöfarlig verksamhet. Några av deponierna innehåller enbart hushållsavfall men merparten innehåller framförallt schaktmassor och bygg- och industriavfall, ibland blandat med hushållsavfall. Flera av deponierna är belägna i gamla grustäcker som vid avslut har fyllts igen med schaktmassor och blandat avfall. Vid några tippar finns uppgift om att oreglerad tippning har förekommit. Flera av deponierna ligger i anslutning till bostäder eller där bostäder och exploatering planeras. Det är därför viktigt att beakta dessa områden i tidiga skeden av den fysisk planeringen.

Nedlagda deponier i Österåkers kommun finns sammanställda i tabell 1. Av tabellen framgår platsnamn, fastighetsbeteckning, objekts-id, verksamhetsutövare, tillsynsansvar, typ av avfall som deponerats, tidsperiod då deponin var i drift, riskbedömning och riskklassning samt genomförda och planerade åtgärder i den utsträckning dessa uppgifter finns tillgängliga.

1.1 Tillsynsmyndighet

Tillsynsansvaret regleras i miljötillsynsförordningen (2011:13). Av 2 kap. 29 och 31 §§ denna förordning framgår att länsstyrelsen har tillsynen över tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter och kommunens övriga verksamheter. Detta gäller såväl de verksamheter som nu är i drift, som de föreningar som kommer från sådana verksamheter, oavsett om den verksamhet som gett upphov till föreningen nu är i drift eller inte.

Det krävs tillstånd för att deponera avfall. Detta innebär att länsstyrelsen har tillsynsansvaret för föroreningar som härrör från pågående eller numera nedlagda deponeringsverksamheter, som varit i drift den 1 juli 1969 eller senare och där tillsynen inte överlåtits till kommunen. Avgörande för tillsynsfördelningen är om verksamheten hade krävt tillstånd enligt dagens regler, inte hur den bedrevs eller utformades när den var i faktisk drift.

Kommunen har således tillsynsansvaret för en nedlagd deponi om tillsynen enligt 9 eller 10 kap. miljöbalken överlåtits till kommunen, om deponin lagts ned före 1 juli 1969 samt om deponin är att se som en del av en annan miljöfarlig verksamhet som kommunen har tillsynsansvaret för. Kommunen har också tillsynsansvaret för sådana avstjälningsplatser, brännropar och andra platser där avfall slängts, men som inte kan anses vara tillståndspliktig deponering. Kommunen har alltid tillsynsansvaret enligt 9 kap. miljöbalken i de fall tillsynen bedrivs gentemot deponin som en ej tillståndspliktig och fortfarande pågående miljöfarlig verksamhet (ett s.k. förvaringsfall). Kommunen är då även tillsynsansvarig för de föroreningar som läckt ut från deponin.

När det gäller gamla, avslutade kommunala deponier ansvarar kommunerna för att undersöka dem och bedöma deras risker. För deponier som är nedlagda före 1 juli 1969 gäller samma regler som för annan förorenad mark, det vill säga att staten i vissa fall kan ta på sig kostnaden för sanering. Vid osäkerhet om vem som är tillsynsansvarig kan vägledning hämtas med hjälp av tillsynsmyndighetsväljaren på EBH-portalens.¹

1.2 Metodik för inventering av förorenade områden

För att bedöma och riskklassa förorenade områden används Naturvårdsverkets rapport 4918 *Metodik för inventering av förorenade områden (MIFO)*. Den första delen utgörs av bedömningsgrunder och innehåller en metodik för riskbedömningar. Den andra delen är en vägledning för insamling av underlagsdata. I en tredje fristående del redovisas analysmetoder (rapport 4947). Även SGI:s publikation 14 *Inventering, undersökning och riskklassning av nedlagda deponier* används. I dessa handlingar finns vägledningsmaterial för hur riskbedömningar ska göras.

Arbetet med riskbedömning inleds med en inventering av potentiellt förorenade områden såsom nedlagda deponier. Identifieringen innebär att hitta områden där det funnits en verksamhet som skulle kunna ha förorenat området. Ett identifierat potentiellt förorenat område behöver inte vara förorenat i praktiken eller komma att kräva efterbehandlingsåtgärder. Det är inte alltid lätt att hitta och identifiera platserna, se exempelvis Malmsjö deponi i tabell 1. Intervjuer med närboende eller personer som har verkat på platsen blir en viktig del av att lokalisera platsen och få en bild av den verksamhet som förekommit.

Därefter inträder inventeringsfasen som genomförs enligt MIFO-metodiken. MIFO Fas 1 innebär identifiering av objektet och omfattar en orienterande studie som resulterar i en första riskklassning. Underlaget utgörs oftast av arkivmaterial, intervjuer och fler platsbesök.

MIFO Fas 2 omfattar en översiktlig undersökning för att undersöka områdets förutsättningar för föroreningsspridning. En provtagningsplan upprättas och provtagning genomförs. Resultaten från undersökningen läggs samman med resultatet från Mifo Fas 1 och en ny

¹ ebhportalen.se

riskbedömning/riskklassning görs. Bedömningen ligger till grund för beslut om ytterligare undersökningar ska göras med fokus på åtgärder. När åtgärderna genomförts görs en ny riskklassning. I arbetet ingår ansvarsfrågan som en viktig del.

Av de 18 nedlagda deponierna i kommunen har merparten inventerats enligt MIFO Fas 1 och ett fåtal har undersökts enligt MIFO Fas 2. Inventeringar pågår och riskklassningen är preliminär och ska stämmas av med länsstyrelsen samt kommuniceras med fastighetsägare och ansvariga verksamhetsutövare.

I och med riskklassningen görs en bedömning av de risker för människors hälsa och miljön som det förorenade området kan innebära idag och i framtiden. En riskbedömning görs som del av varje undersökningsfas. För MIFO Fas 2 och framåt behövs erfarna miljötekniska och geotekniska experter för att bedöma stabilitet, lakning, spridnings- och exponeringsrisker. Arbetet sker i flera steg och efter varje steg utvärderas riskerna och behov av fortsatta undersökningar och åtgärder.

De fyra riskklassningarna är:

- Riskklass 1 - Mycket stor risk
- Riskklass 2 - Stor risk
- Riskklass 3 - Måttlig risk
- Riskklass 4 - Liten risk

För Skånstatippen och Hackstatippen har fördjupande undersökningar genomförts för att ge underlag för en riskklassning enligt MIFO Fas 2. De har prioriterats på grund av sitt läge nära bebyggelse och skola samt i ett friluftsområde.

Linanäs deponi på Ljusterö innehåller blandat hushålls- och rivningsavfall och är tippad i slänten mot Edsviken i vattenmättad zon. Hela deponin ligger inom en översvämningsszon och det finns risk för ras och skred. Det finns behov att utreda pågående lakning till grundvatten och recipient. Deponin behöver åtgärdas genom sluttäckning och stabiliseras för att reducera risk för spridning av farliga ämnen via lakning och skred.

För äldre deponier finns det sällan uppgifter om vilket typ av avfall som har deponerats och därmed är det svårt att veta vilka typer av föroreningar som kan finnas på platsen. För några av deponierna saknas idag tillräckliga uppgifter för att bedöma riskerna då plats, tippningsperiod och verksamhetsutövare är okända, se tabell 1.

Vid markanvändning och inför en exploatering på eller nära ett nedlagt deponiområde bör alltid en fördjupad mark- och vattenundersökning samt riskbedömning göras då detta medför en ökad risk för spridning av föroreningar och kontakt med förorenade massor.

Tillsynsmyndigheten kan aldrig kan vara den ansvariga verksamhetsutövaren. När det handlar om undersökningar och åtgärder så är ansvarig (kommun eller annan verksamhetsutövare) den som är utförare och miljö- och hälsoskyddsavdelningen (MHA) eller länsstyrelsen den som har tillsynsansvaret. Dock gör miljö- och hälsoskyddsavdelningen förarbetet inför undersökningarna enligt fördelning nedan:

Identifiering: inventering samt första ansvarsutredning utförs av MHA med egna resurser eller anlitad konsult. Tillsynsmyndigheten genomför intervjuer och begär in uppgifter samt sammanställer och genomför riskklassning.

Övriga delar från MIFO fas 2 dvs översiktlig undersökning, fördjupad och avgränsande undersökningar, åtgärdsutredning/huvudstudie, efterbehandlingsåtgärder utförs av ansvarig alternativt bekostas av bidrag. MHA eller länsstyrelsen bedriver tillsyn.

1.3 Ansvarsfrågan

Konstaterade förorenade deponier och deras förorenade omgivningar bör betraktas som förorenade områden enligt 10 kap. miljöbalken (1998:808). Detta innebär att tillsynsmyndigheten bör rikta sina krav mot den eller de som bidragit till deponin och föroreningarnas uppkomst, så att principen om att förorenaren betalar uppfylls. Om det inte finns något ansvar enligt 10 kap. miljöbalken så bör tillsynsmyndigheten ta ställning till om deponin utgör ett s.k. förvaringsfall. Det innebär att utreda om marken används på ett sådant sätt att risk för skada eller olägenhet föreligger i enlighet med 9 kap. 1 § miljöbalken. Om så är fallet är det möjligt att rikta krav mot såväl den som givit upphov till deponin (verksamhetsutövaren), som fastighetsägaren med stöd av de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. miljöbalken. Det ovan sagda utesluter inte att krav enligt såväl 9 kap. som 10 kap. miljöbalken drivs av tillsynsmyndigheten. I vissa fall kan det exempelvis vara motiverat att först rikta krav mot fastighetsägaren enligt 2 och 9 kap. miljöbalken, t.ex. vid brådskande behov av skyddsåtgärder, och sedan krav på avhjälpande av föroreningen mot ansvarig enligt 10 kap. miljöbalken.²

När en fastighet blivit förorenad av miljöfarliga ämnen som läckt ut från en deponi, kan den som förvärvar fastigheten i vissa fall få ett ansvar. Reglerna i 10 kap. miljöbalken tillämpas då på samma sätt som i andra fall av förorenade områden.

Vid oklara ansvarsförhållanden ska en ansvarsutredning göras innan krav på utredningar och åtgärder kan ställas. I realiteten kan det vara svårt att fastställa vem som är ansvarig att utföra undersökningar och åtgärder vid en sedan länge nedlagd och övergiven deponi.

1.4 Fortsatt arbete

Till denna avfallsplan finns mål tom 2030 framtagna samt en handlingsplan med åtgärder för de inledande åren som uppdateras löpande. Ett övergripande mål är att 2030 ska alla nedlagda deponier som kommunen har tillsyn över vara inventerade och riskklassade och deponierna ska inte utgöra någon risk för människors hälsa eller miljön. I handlingsplanen föreslås att inledningsvis tas en plan fram för inventering och preliminär riskbedömning för de deponier där behov finns. Resurser för att genomföra inventeringen bör vara säkerställda senast 2022. Resurser behövs i form av personal så länge som inventeringar pågår. Arbetet ingår som en del i handlingsplanen för inventering av förorenade områden. Prioriteringar sker utifrån riskklass och inför exploatering som innebär förändrad markanvändning med ökad risk för människors hälsa eller miljön.

Det finns behov av att genomföra ansvarsutredningar där kommunen inte är verksamhetsutövare. Om ansvarig finns ska undersökningar och miljökontrollprogram upprättas på ansvarigs bekostnad. Om ansvarsutredningen visar att ingen ansvarig finns ska process påbörjas för att söka bidrag för undersökning och åtgärdsutredning från Naturvårdsverkets EBH fond via länsstyrelsen. För länsstyrelsens tillsynsobjekt är kommunen behjälplig med information såsom arkivuppgifter, kan medverka vid platsbesök och lämnar upplysning om verksamhet eller exploatering planeras inom objektet. Tidplanen styrs av Naturvårdsverkets tilldelning av EBH bidrag. Miljö- och hälsoskydds enheten avsätter tid på förfrågan från länsstyrelsen eller vid inkommande ärenden om detaljplan, exploatering, förändrad markanvändning eller markarbeten i anslutning till deponin.

² Vägledning om miljörettsligt ansvar för gamla deponier, avfallsupplag och tippar, Länsstyrelsernas juristsamverkansgrupp för EBH frågor, 2016-04-05

Spridning från nedlagda, pågående eller nya deponier och mellanlagringsplatser för avfall får inte påverka grundvattnet så att allvarlig skada uppstår. Behov finns av att utreda och sammanställa nuläget dvs i vilken utsträckning grundvattnet är påverkat och om spridning pågår vid respektive plats. Vid behov upprättas/fastställs ett kontrollprogram och/eller spridningsreducerande åtgärder. Kommunens miljö- och hälsoskyddsavdelningen och/eller länsstyrelsen ansvarar för tillsynen av deponierna. Vid påvisad påverkan behövs ett löpande kontrollprogram för mätningar och analyser för att undersöka spridning och risker över tid till dess att tillräckliga åtgärder har vidtagits. I första hand utförs tätande och stabiliserande åtgärder kring deponin för att minska risk för kontakt (exponering) med farliga ämnen och minska pågående spridning av farliga ämnen och omgivningspåverkan i t.ex. grundvatten, närliggande brunnar och recipienter, byggnader eller upptag i växter.

Utställningsversion

Platsnamn	Fastighetsbeteckning	Objekts-id (Länsstyrelsens databas)	EBH objektid	Ansvarig verksamhetsutövare	Tillsynsansvar	Avfallslag	Tidsperiod då deponin var i drift	Deponis area	MIFO-fas	Undersökningsstatus och riskklassning	Genomförda/planerade åtgärder	Beskrivning
Brännbacken	Skeppsbol 1:69	0117-0660	124244	Drevs kommunalt fram till 1980. Ragn-Sells AB	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Hushållsavfall/ industriavfall	Deponering from 1969 tom 2001	13 ha	Ej tillämplig	Ej tillämplig	Sluttäckningsarbete pågår, 2019. Sluttäckningen ska vara färdigställd senast 2021. Tätande åtgärder utförda för att minska inläckage av grundvatten. Kontrollprogram är upprättat för lakvatten, ytvatten, grundvatten och dagvatten och har uppdaterats genom åren. Provtagning genomförs sedan 1970-talet.	Verksamhetsutövaren har lämnat in anmälan för anläggande av våtmark för lokal rening av lakvatten inlämnad till länsstyrelsen under 2017. Beslut ej fattat. Lakvatten pumpas till Margretelunds reningsverk. Anmälan om ändring av utsläppspunkt för lakvatten från spillvattenledning till recipient pga höga halter av PFAS efter rening beslutad av miljö- och hälsoskydds-nämnden 2019. Beslutet är överklagat av närboende till länsstyrelsen. För höga kvävehalter och efterpolering, halter av lakvatten utom PFAS och kväve är låga.
Linanäs deponi	Bolby 1:181	0117-0262	124119	Österåkers kommun	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Hushållsavfall	Från 1940-talet tom andra halvan av 70-talet	2500 m2 samt under vatten okänt	MIFO 1	Preliminär Riskklass 2 pga spridningsrisk	Överytan är delvis täckt med ca en halvmeter jordmassor men skrot sticker upp ur marken på flera ställen. Behov av utredning av ras och skredrisk. Behov att utreda pågående lakning till grundvatten och recipient. Vid behov kan deponin behöva åtgärdas eller stabiliseras för att reducera risk för spridning av farliga ämnen via lakning och skred. Inventering utförd 2016-2018. Närliggande dricksvattenbrunnar och ytliga sedimenten i Edsviken har provtagits. Ingen pågående påverkan. Behov att fatta beslut om markrestriktioner för att minska risken för att anläggnings- eller vattenarbeten sker i kontakt med deponin.	Linanäs deponi är belägen i en vattenmättad zon intill Edsviken. Det finns risk för ras och skred och hela deponin ligger inom översvämningsson.
Malmsjö deponi	Gregersboda 1:20	0117-0263	124120	Okänd	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Hushållsavfall/ industriavfall	Uppgift saknas	Uppgift saknas	Försök till identifiering gjorts	Riskklass okänd. Deponis läge har ej kunnat identifieras.		Verksamhetsutövare okänd. Kontakt tagen med närboende och fastighetsägare för informationssökning.
Skånstatippen	Sjökarby 3:1, 3:2 samt del av 1:76	0117-0264	124121	Österåkers kommun (drift av Sellbergs)	Länsstyrelsen	Hushållsavfall/ farligt avfall/ industriavfall	50- och 60-tal	19 000 m2	MIFO 2 avslutad	Riskklass 3. Undersöktes 2013-2014 och konstaterades tät. Ingen spridning pågår.	Deponin är sluttäckt med 3-5 meter lera. Behov att jämna till sluttäckningen i norra delen för att minska risken för personsador vid vistelse på deponin. I deponis södra del (före detta skrotplats för bilar) behöver provtagning utföras för att klargöra föroreningars spridning och djup. Deponin överlappar 4 fastigheter och 3 detaljplaner vilket innebär risk för att deponis täckskikt punkteras. I södra delen låg en bilskrot som inte är fullt täckt. Detaljplanen medger lekplats över skroten, vilket bedöms som olämplig markanvändning. Beslut om markrestriktioner behöver fattas för att minska risken för att kunskap om riskerna försvinner vid överlåtelse. Alternativt bör området avstyckas och bilda en egen fastighet som ägs av kommunen för att	

											undvika att deponin hanteras på ett olämpligt sätt.	
Stavatippen	Stava 4:11	0117-0258 (hushållsavfall) 0117-0266 (schaktmassor)	124123	Kommunen har både del av verksamhetsansvar och hela fastighetsansvaret och dessutom rådighet i nu och dåtid. Kommunens väg- och exploateringsenhet var ansvarig under verksamhetstiden. From 1969 finns miljölagstiftning, och den sista verksamhetsutövaren är därmed kommunen.	Länsstyrelsen	Schaktmassor, grustäkt från början	Troligtvis 60-tal tom sent 70-tal. Sandtag på 40-talet.	8 500 m ²	MIFO fas 1 klar, MIFO fas 2 bör omfatta provtagning av jord och grundvattnen	Preliminär riskklass 2. Föroreningsrisk förekommer. Behov av miljöteknisk undersökning av mark och grundvatten för att bedöma pågående spridning- och exponeringsrisker. Ytvattenprovtagning är genomförd och ingen pågående spridning kunde uppmätas.	Undersökningar och åtgärder kommer behöva bekostas av kommunen. Särskild risk för översvämning måste beaktas eftersom läget är så nära Garnsviken.	I kommunens ägo sedan 1963. Tippen har använts av olika aktörer under verksamhetsperioden, delvis för kommunens egna verksamhet. Deponin är avjämnad och terrasserad med schaktmassor. Illegal dumpning förekom.
Sandkilstippen	Rydboholm 2:1	0117-0254	124112	DKLBC	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Industriavfall (röt slam från Käppala reningsverk, blandat avfall)	1967-1976	45 000 m ²	MIFO 2 pågår	Miljöteknisk markundersökning genomförd 2017 motsvarande MIFO fas 2. Uppföljande provtagning av grundvatten pågår. Höga halter PFOS och PFOA.	Undersökningar pågår av fd verksamhetsutövaren. Tätande åtgärder för att hindra spridning av PFAS i grundvattnet kommer troligen behövas.	Deponering har skett på före detta grustäkt. Under 1960-talet brändes hushållssopor i två anlagda brännropar med tippning över galler. Under slutet av perioden deponerades skrotbilar, industriavfall, bygg och rivningsavfall. Sluttäckning påfördes under sent 70-tal.
Torntippen	Rydboholm 2:1	0117-0270	Uppgift saknas	Kommunen	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Schaktmassor	Uppgift saknas	Uppgift saknas		Riskklass okänd. Deponins läge har inte kunnat identifieras ännu.		
Rydbo avfallsupplag	Rydboholm 2:1	0117-0260, 0117-0261	124118	Kommunen	Miljö- och hälsoskyddsavdelningen	Byggavfall/ verksamhetsavfall	Uppgift saknas	Uppgift saknas	Inventering av material pågår	Platsen okänd. Behöver hittas med metalldetektor. Troligen låg riskklass 3 eller 4.		Lokal tipp för verksamheter. Innehåller inga hushållssopor. Aktiv under 1960-70-tal. Idag är området övervuxet och det går inte att se deponin från markytan.

Grindtorp-tippen	Grindtorp 1:1	0117-0265	124122	Ansvars-utredning behövs. Verksamhets-utövare var Åkersberga LBC och eventuellt privat fastighets-ägare.	Länsstyrelsen	Schaktmassor och blandat avfall	1969-1993	Del-område 1: 14 000 m2 Del-område 2: 28 000 m2	MIFO fas 1 klar	Riskklassning pågår. Preliminär riskklass 2.	Ytlig provtagning av mark har skett på delområde 2 i samband med bygglov. Metallföreningar hittades. Ingen sanering utförd. Åtta bostadsfastigheter med enskilda brunnar ligger i direkt anslutning till deponierna. Fem av brunnarna är undersökta med provtagning. Låga halter lösningsmedel hittade i en brunn. Höga halter metaller hittade i en grävd brunn. Påverkan av PFAS är konstaterad i nedströms ytvatten.	Deponin består av två separata delar. Den sydliga tippen var i drift under ca 1969-ca 1980 och den norra delen 1980-talet. Området ovan deponin används för båtuppställning direkt på redan förorenad mark. Miljö- och hälsoskyddskontoret, Österåkers kommun är behjälpliga med de underlag som finns och resultat av genomförda undersökningar genom åren.
Hackstatippen	Hacksta 2:3	0117-0252	124110	Kommunen	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Blandat nedmalet avfall	1975-1977	22 000 m2	MIFO 2 klar	Riskklass 3. Föreningarna ligger ytligt och bedöms som lämplig för fyto-remediering.	Miljöteknisk undersökning och fördjupad riskbedömning utförd 2013-2014. Föreningar ligger ytligt i ett pålagt återvunnet avfallsskikt innan skidbacken anlades. Mycket plast kommer upp till ytan och städas bort årligen. Resurser kommer att behövas för att täcka deponin med rena massor.	Under 70-talet skulle soporna återvinnas varför man anlade en kvarn på Brännbackens avfallsanläggning som malde hushållsavfall, slam och kompost. Hackstabacken täcktes med detta avfall/jordförbättringsmaterial men det innehåller skräp och föreningar.
Bolby	Bolby 3:25	0117-0256	124114	Trafikverket	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Schaktmassor, återställning av grustäkt	1974 och senare	2 000 m2	MIFO 1 klar	Preliminär riskklass 3-4	Platsbesök utförd. Grävd och borrarad brunn på grannfastighet söder om deponin analyserad. Ingen mätbar påverkan.	
Östanå	Mälby 1:23	0117-0268	124125	Okänd	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Schaktmassor	Uppgift saknas	Uppgift saknas	Inventering påbörjad	Plats okänd		
Lillnäs	Boda 1:58	0117-0269	124126	Okänd	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Schaktmassor, återställning av grustäkt	70-talet och framåt	22 000 m2	Inventering påbörjad	Uppgift saknas		
Ruggsättra	Ruggsättra 1:5	0117-0253	124111	Okänd	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Schaktmassor/skrot	Uppgift saknas	Uppgift saknas		Riskklass okänd. Deponins läge har inte kunnat identifieras ännu.		
Täljö deponi	Täljö 5:1 eller 7:1	0117-0267?	124124?	Okänd	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Skulle kunna vara avfall i ett före detta pegmatitbrott	Uppgift saknas	Uppgift saknas	Inventering påbörjad	Riskklass okänd. Deponins läge har inte kunnat identifieras ännu.		
Ingmarsö deponi	Ingmarsö 2:115	F0117-1007	124346	Fd fastighets-ägare	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Schaktavfall, skrot, rivningsavfall blandat med hushållsavfall.	1960-talet	600 m2	MIFO fas 1	Preliminär riskklass 2-3.	Kontroll bör göras av sedimentytan i träsket från is vintertid för att upptäcka om föreningar förekommer i ytligt läge. Miljöövervakning bör ske regelbundet av utgående vatten i diket. Provtagning utförd i närliggande brunnar och ytvatten i dike nedströms. Ingen mätbar spridning pågår i ytvattnet. Förhöjda halter tungmetaller förekommer i grundvattnet i närområdet, men det är osäkert om det är påverkan från deponin, eller naturligt förhöjda bakgrundshalter.	Deponi i fd grustäkt i vattenmättad grop. Tippning av schaktavfall, skrot och rivningsavfall blandat med hushållsavfall efter att grustäkten upphörde i grusgropen och i nedströms dike. Efter bräddning in i en bostadsfastighet rensades diket för att inte längre dämna.

Rötslams-upplag och slamdeponi vid Kåktorpet	Rydboholm 2:1		124113		Ej utrett	Slam	1972-1978	8300 m2	MIFO fas 1	Preliminär riskklass 2-3.	Behov att undersöka området med provgropar. Möjligt område för fyto Remediering.	Området anlades för rötning och hygienisering av slam från Käppala och Henriksdals reningsverk för att återanvända på åkermark i närområdet. Verksamhetsperiod ca 1972 - 1978. Området vallades in och miljökontroll skedde i grundvattenrör. Vid mätning av slammet konstaterades för höga halter tungmetaller, bla kvicksilver och bly, varvid verksamheten upphörde. I samband med avslut lämnades ca 3000 - 5000 m3 slam kvar inom verksamhetsområdet. Ca 50 000 ton förorenat slam har återanvänts på kringliggande åkrar.
Rydbotippen söder om Sågtorpet	Rydboholm 2:1	F0117-0260	124117	Ej utrett	Ej utrett	Blandat hushålls- och industriavfall och skrotning	1960-talet	15 500 m2	MIFO fas 1	Preliminär riskklass 2. Behov av undersökning för att upptäcka om spridning av farliga ämnen pågår till grundvattnet och ytvattnet.	Behov av undersökning för att upptäcka om spridning av farliga ämnen pågår till grundvattnet och ytvattnet. Området olämpligt för exploatering. Vid markarbeten ska saneringsanmälan inlämnas.	Tippen är anlagd i en fd grustäkt utan tätande lager under. Tippen användes under slutet av 1950-talet och under 1960-talet. Enligt muntlig uppgift tippades blandade hushållssopor och skrotbilar tillsammans. Tippen var avslutad och övertäckt i flygfoto från tidigt 1970-tal. Därefter har elgata anlagts tvärs deponin.
Lerviks gruva	Lervik 1:1	F0117-0275	124131	Troligen kommun	Miljö- och hälsoskydds-avdelningen	Icke farligt och farligt avfall blandat.	ca 1910-1950	1200 m2	MIFO fas 1	Preliminär riskklass 3. Behov att undersöka om spridning till grundvatten och ytvatten pågår.	Provtagning bör planeras för att ta grundvatten- och jordprover i ett par punkter för att kunna bedöma om allvarligt läckage sker till grundvattnet och havet. Markrestriktioner behövs för att säkerställa att inga markarbeten sker ned i deponin. Parkering bedöms som lämplig markanvändning då det ger skydd mot direkt exponering av farliga ämnen och minskar risk för spridning.	Före detta dagbrott för brytning av fältspat 1886-1910. Därefter utfylld med okänt avfall under perioden mellan 1910 - ca 1958. Idag används marken som parkeringsplats vid Lerviks brygga.